

نژاد آریائی که از آغاز
پیدایش بشر در روی زمین
فلات ایران را برای زندگی
برگزیده و پیرو راستی و
فرهنگ آئینه‌ی بوده و پایه-
گذار علم و دانش در دنیا و
مربی و پدیدآورنده فرزانگی
و نشاندهنده راه حقیقت و راستی
و منیت و مردانگی است و برای
عیرت آیندگان و اعجاب
بیگانگان آثار و پیکره‌هایی
از خود بیادگار گذارد که
دست روزگار و سوانح بیشمار
زمان تاکنون نتوانسته خلیلی
بر آن وارد آورد عملت رادر بیوغ
ذاتی و تمدن پیشرفت‌های این نژاد اولاً
میتوان جستجو کرد. زردشت اورا
هومن، فارابی و مسکویه هستی

پیکره‌ها

زمان اشکانیان

در کرمانشاه

بقلم

سرشگر مظفر زنگنه

برتر یعنی فرشته و نیچه‌آلمانی Nietzsche ابر مرد و علماء اروپائی مرد قوی نامیده و پایه گزار تمدن و فرهنگ این زمان میدانند ولی متسافاه پاره‌ای از تاریخ دانان روی عدم دقت و بررسی و کوتاه فکران برای سهم شدن در این ارثیه بی‌نظیر و عده‌ای از راه سیاست یا اختلاف دینی برای محظ آثار و یاحک و قلب یا کم کردن قدمت تاریخی آن کوشش بسزائی نموده و حتی کار را بجهائی رساندند که همنژادهای ماهم گفتارها و نوشهای آنان را بدون دقت و بررسی آیه منزل دانسته و سعی در گمراهی و تباہی تاریخ حقیقی این مرزو بوم نموده‌اند. همنژادان عزیز آریائی باید بدانند که شناسنامه هرملتی تاریخ آنست و نباید کسانی که ملت ایران را با شناسنامه جعلی برجهانیان نشان میدهند بپنهانیند. حال به بررسی پیکره‌های طاق بستان که از آثار ارزنده دوره اشکانی و ساسانی است می‌پردازیم و حقیقت را آنچنان‌که هست نشان میدهیم.

در دامنه کوهستان ژرف شمال شرقی کرمانشاه بنام پرو که از دامنه‌های آن چشم‌هایی چند بطرف رودخانه قره سو جاری است، آثار دو طاق بزرگ کوچک و پیکره‌ای از مهر در شرق آنان و در یاچه‌ای زیبا و بیشه زارهای سرسبز و خرم در جلو و خیابانی شمالی جنوبی آنرا به میدان پهلوی که پیکره شاهنشاه بزرگ رضاشاه کبیر زیب مرکز آنست متصل می‌گردد.

وضع طبیعی این ناحیه که در امتداد پیرستشگاه آناهیتا (ناهید) در کنگاور (کنگبار) و شهر قدمی دینور - شهر دینی هزار باتان که مرکز آئین مسیح در زمان ساسانیان و در نزدیک بیستون و از آثار ارزنده داریوش کبیر در کوه بیستون می‌باشد - در زمان گذشته پراز بیشه و مرغزار، جنگل و نیزار در نتیجه جاری شدن سه رودخانه قره سو، گاماسب، دینور و محل قصور با تلاقی شاهنشاهان ایران و شکارگاه گراز و گوزن و پرنده‌گان آبی و ماهی بوده و آثار پیکره‌ها مؤید این نظریه است.

پیکره‌های طاق بستان شامل دو قسم است:

۱- پیکره‌های زمان اشکانیان

۲- پیکره‌ها و آثار زمان ساسانیان

I- پیکره‌های زمان اشکانیان

۱- پیکره بر جسته مهر واشک اول (ارشاك)

۲- پیکره بر جسته شکارگزار

۳- پیکره بر جسته اسب‌سوار در طاق بزرگ

۴- پیکره بر جسته سه آیندگان در طاق بزرگ

II- پیکره‌های زمان ساسانیان

۱- پیکره شاهپور در طاق کوچک

۲- پیکره بر جسته شکارگوزن

۱- پیکره بر جسته مهر واشک اول (ارشاك)

بر دیواره کوه بستان (پرو) نزدیک طاق کوچک پیکره چهار تن مرد نقش بسته که دارای قامتی میانه بالا هستند و سه تن ایستاده و یک تن در زیر پای دونفره دیگر به پهلو خوابیده و دست چپش را زیر سر گذارده است.

مرد سمت راست دارای افسرشاهی است که دو آویز پهن و بلند و چین دار با آن آویخته و یک حلقه را که دارای دو آویز پهن و بلند چین دار است از دست

مرد میانه میگیرد و دست چپ را بکمر زده و دارای ریش و سبیل تابداده است. موهای سرش پرپشت و چین چین و لباسش تا زانو کمر بندی بروی آن بسته

که در جلو و اطراف آن دو آویز چین دار داشته و شلواری بلند تامیج پا و چین دار پاچه بسته به تن دارد.

مرد دوم بارخت و قامت مرد نخستین با دست چپ دسته شمشیر و با دست راست حلقه‌ای را بمرد اولی میدهد . فرق او با مرد نخستین آنست که ریشش با بنده‌های روی هم چیده و بسته شده و موهای سررا بادستاری بروی پیشانی خود که دنباله آن دارای گوئی میباشد بسته و موهارا در بالای سرمانند گوئی درآورده است.

مرد سومی دارای ریش و رختش مانند سایرین و پیشانی را با دستاری که دارای دو آویز پهن و بلند و چین دار است بسته و ترکه‌های بهم بسته در

دست دارد و بر گرد سرش اشعه مهر پر تو افکن و بروی گل نیلوفری بزرگ ایستاده است.

این سه مرد هر یک گوشواره‌ای بر گوش رمچ بندی برداشت. چهره‌ها سه رخ - تن‌ها رو برو ، پاها نیمرخ و به اطراف باز. در زیر پای مرد اولی و دومی مردی که دست چپش زیر سرش و به پهلو افتاده و سرش زیر پای مرد اول و پایش زیر پای دومی است و موی سررا بادستار پهنه شبهی به چرم که با در و گوهر مزین است بسته و موی ریش او راست و پریچ و ساق بندی به پا و گتری برپشت دارد . پیکره‌ها دارای اندازه‌های مناسب و ریزه کاریهای نیکو و برآزندۀ است . بطور تحقیق مرد نخست و آل ارشک ، مرد دوم اشک بزرگ و سومین مرد مهر و مرد افتاده انتیوکوس (انتیوخوس) دوم است زیرا اولین پادشاهی که دولت سلوکیه را برانداخت اشک بزرگ بود و وجود مهر که پایه گذار کیش رسمی دولت اشکانی است این موضوع راثابت می‌کند که بروی گل نیلوفر که گل مورد توجه مهریون است ایستاده است و این پیکره واگذاری پادشاهی ایران از طرف اشک اول به ارشک جوان می‌باشد که در حضور مهر بر گزار می‌گردد (ایران باستان - موسی خورن)

۴- پیکره برجسته شکار گراز

بر روی دیواره چپ طاق بزرگ پیکره شکارگاهی نقش گردیده که شکار گراز را در یک مرداب بانیزارهای انبوه نشان میدهد که مرغابی و ماهی نیز داشته و تنها یک کناره سمت راست داشته . در سمت چپ پنج ردیف فیل که بر روی هر یک دونفر سوار شده گرازهای شکار شده را حمل می‌کنند . آنچه بیشتر در آن بچشم می‌خورد چهار کرجی و اشخاصی که سوار آن بوده که گرداگرد آنها را پیل سوار و گراز کرفته و پادشاهی در میان کرجی ایستاده و کمان کشیده بسوی دو گراز قوی تیر خورده تیر اندازی می‌کند و چهار نفر دیگر که دو نفر پارو می‌زنند و در سوی چپ کرجی دیگری است که نوازنده‌گان در آن نشسته و در سمت راست دو گراز و کرجی دیگری است حامل نوازنده‌گان و در طرف دیگر نیز کرجی است که شاه در میان آن کمان

بدست ایستاده و گرد سر او هاله مهر تابان است. بر گردا گرد این پیکره درختها و شاخه و برگ درسمت چپ از بالا بیانین در پنج رج هر رج سه تادو تا پیل سواره استند که مشغول رماندن گرازها از میان با تلاق و نیز از میماشند. در جلو رج بالا یک کرجی حامل کسانی است که نشسته کف میزند و در جلو آنها گله بزرگ گراز رمان و گریزان جلو میروند و یک گراز بزرگ در میان آنها است که سر را بطرف شاه گردانیده و در حال حمله میباشد و در جلو ردیف سوم و چهارم و پنجم بیلسواران و پائین کرجی اولی گرازهای دیگری است که شتاب زده در گریزند و در جلو آنها پیل سواران گله دیگری را جمع نموده و راه بر آن بسته‌اند. این پیکره نیز مانند سایر نقش‌ها با استادی و زبردستی ساخته شده و ریزه کاریهای شکرف در آن بکار رفته. موى تن گرازها آرایش شده و حجاریها با استادی طرح ریزی شده و بینندۀ راشیفتۀ خود می‌سازد. روی لباس شاه و همراهان نقش‌هایی از جانوران داستانی و گل و بته نقش شده است.

۳ - پیکره برجسته ایب سوار در طاق بزرگ

این پیکره که یک پهلوی آن به دیوار سنگی چسبیده مردی است سوار بر اسب تنونه‌ندی که با جوشن بدن او پوشیده و سپری بدست چپ دارد و نیزه‌ای بر دوش راست. کلاهی چون کلاه سربازان امرنات هخامنشی بر سر و بر بالای کلاه او نشانه‌ای شبیه بعلوه (+) نگاره شده و کپه‌ای بر فرق سردارد که آویزه‌هایی بکلاه بسته شده و از لبه کلاه آویزه‌زان و در دو رشته بر پیشانی آویخته شده و چهره او از جوشن پوشیده و فقط چشمها پیدا است و بر گرددس او هاله‌ای بزرگ ک ساخته شده و کمر بندی گل میخ دار بکمر بسته و کمر بند دیگری نیز که قیردانی بآن بسته شده بر کمر دارد. روی دامنش تا بالای زانو نگاره‌ای شبیه به آنچه در رخت ولباس پادشاه در شکار گاه گراز هست ساخته شده و بر سپر ش نیز چند پره‌های اشده مهر پراکنده است. تن اسب و سروکله اش جوشن پوش و بنظر میرسد که جوشن اسب چرمی باشد و روی آن گل میخهای کوچیده باشند ویراق‌های منگوله‌ای بر آن آویزان گردیده. ریزه

کاریهای این سوار و اسپش بی اندازه عالی و دیدنی و شگرف بوده و از سوار که بر اسب نشسته برازنده‌گی و فرزانگی و مردانگی بسیار مشهود و بطور یقین این پیکره از شاهنشاه دلاوری است که با مراجعت به کفته آقی، گودرز اشکانی میباشد.

پیکره بر جسته سه آیندگان در طاق بزرگ

در طاق بزرگ بالای پیکره اسب سوار پیکره سه تن را نشان میدهد. پیکره سمت راست زنی است کو زه بدبست و مردمیانه پیکره پادشاه که افسری بر سر داشته که در دو پهلوی او دو بال کوچک استوار و رخت او گوهر نشان است. در سوی چپ شاه مردی ایستاده که شلوار اشکانی بپا دارد. در باره این پیکره هما خاورشناسان عقاید مختلفی دارند که یکان یکان کفته میشود.

الف - پیکره شکار گواه گور از

پیکره بر جسته شکار گواه گور از با اند کی دقت زندگی پادشاهی را که در شکار گواه از جهان رفتنه نشان میدهد و با ملاحظه تاریخ باستانی دو پادشاه در شکار رخت از جهان بر بسته اند که یکی گودرز اشکانی در شکار گواه و دیگر بهرام گور در شکار گورخر.

پس بطور مسلم بدلائی و مدارک مشهوده پیکره شکار گواه گودرز اشکانی را نشان میدهد زیرا اگر در پیکره کامل ملادقت شود پادشاه از میان کرجی بهدو گواه بزرگ تیر انداخته و در کاز پر قاب تیر است که از میان دسته های بالا گرازهای بزرگ دیده میشود که از میان آنها بیرون آمده و بسوی تیر انداز حمله میبرد. در کرجی دیگر پادشاه کمان بدست دیده میشود و گرد سر او هاله مهر است و نوازنده کان نیز در کرجی دیگر چنگ میزند. بسودن پادشاه در کرجی دیگر و داشتن هاله بر سرو چنگ زدن نوازنده کان ما را با یین اندیشه و امیدارد که آئین بر گزاری در گذشته طبق دین مهر بر گزار میشود زیرا بنا به مدارک پیدا شده در تورفان که نوشته پارسی آن در کتاب تاریخ و تقویم استاد عالیقدر بهروز مندرج است چنین میگوید:

- «چون شهریاری که زین و قن پوش نهد و رخت دیگر پوشد، بدین سان پیامبر روش فرانهاد تن پاره پاره رزمگاه و در ناواروش درآمد و رخت بفانی گرفت. با دیهم تابان و بسک هزیر هنگامی که بفان روش ازراست و چپ هیشند و باسنج و سرو دمانند برق تیز و نیازک تند بسوی باستان صبح روشن و ماه گردون همراه بفان و درج بفانی پرید و نزد پدر اهرمزدا بماند». این نوشه و مدرک دقیق میرساند که هریان هنگام مرگ بزرگان جنازه او را باسنج و سرو بجهان باقی میفرستادند.

در پیکره شکارگراز چنانچه دیده میشود گودرز شاهنشاه اشکانی را که در کرجی ایستاده وهاله مهر بر سرو کمان او آویخته است و کرجی های دیگر چنگ زنان پس از کشته شدن بدرقه و به آئین مهر برای باقی میفرستند بطور مسلم شکارگاه از درزمان اشکانیان ساخته شده و متعلق به گودرز شاهنشاه اشکانی است که در شکارگراز کشته است. حال که مسلم شد شکارگاه گراز و قایع زندگی و مرگ شاهنشاه گودرز اشکانی است پیکره برجسته اسب سوار نیز از آن گودرز است، زیرا بنا به نوشه های مورخین اسلامی، گودرز شاهنشاهی بزرگوار و پهلوانی نامدار و مردی با کیش و آئین بوده کما اینکه ثعالبی میگوید :

«گودرز (جوزر) همینکه زمام امور را بدست گرفت گفت ما ثروتمندیم زیرا خدا هارا کافی است. فقیریم زیرا باونیازمندیم واو است که بما توفیق میدهد که بوی نزدیک شویم».

در باره شکار او گفته اند:

گودرز شاهنشاه اشکانی از پهلوانان و دلاوران نامی بوده که با چهارصد پلیگ قلاده زرین و پانصد قوش خاکستری و تاتاری بشکار میرفته است. از کلیه این نوشه ها پیدا است که پیکره شکارگاه گراز گودرز اشکانی و نشاندهنده مرگ او و برگزاری آئین مهر پس از مرگش میباشد و ابدأ به خسر و پرویز بستگی ندارد زیرا :

۱- بعضی از امور خین برآند که چون خسرو پروریز پادشاهی باشکوه و دارا بوده و در خوشگذرانی سرآمد اقران، پیکره‌ها بعلت شباهت با نقش روی سکه‌های زمان این پادشاه از آن او است.

دیگری میگوید چون ساسانیان با اشکانیان اختلاف داشته‌اند ممکن نبوده آثار اشکانیان را حفظ کنند و باستی پیکره‌ها از ساسانیان باشد. این فکر و عقیده کاملاً قابل تردید و پذیرفته نیست.

۲- چون اشکانیان نیز دارای سرشار داشته و کاملاً قوانگر بودند که توائیستند آنهمه لشکر کشی‌علیه رومیان انجام دهند.

۳- سکه‌های خسرو پروریز دارای نشانه کامل نیست که یقین حاصل شود از آن او است زیرا در دنباله نام خسرو نه و ازه پروریز است نه دوم که نام خسرو پروریز یا خسرو دوم را بر سازند و در بین پادشاهان ساسانی و اشکانی خسرو نام زیاد است و نویسنده‌گان اسلامی نیز در نوشه‌های خود که چکونکی پوشش پادشاهان ساسانی را نگاشته‌اند در باره افسر خسرو پروریز چنین شرحی که با پیکره طاق بستان تطبیق کنند نوشته‌اند.

۴- نخست این پرسش پیش‌می‌آید که اگر ساسانیان دشمن سر سخت اشکانیان بودند چرا پیکره مهر را که نماینده بی چون و چرای کیش اشکانیان است ویران نکرده‌اند (چون ویران نکرده‌اند پس دشمنی اشکانیان و ساسانیان درست نیست) بنابراین بطور یقین پیکره طاق بزرگ از اشکانیان میباشد.

۵- سه پیکره بالای اسب سوار در طاق بزرگ سه آیندگان آئین مهر هستند که زن نیز علامت بانوی مقدس مهر آناهیتا (ناهید) میباشد و حلقه‌ای که مرد اول به مرد دوم میدهد حلقه بیعت است که مرد میانه، سومی را به جانشینی پیشوای مذهبی تعیین مینماید.

۶- پیکره اسب سوار بطور یقین از گودرز اشکانی است زیرا خسرو پروریز مشهور است که اهل بزم و شکوه بوده به اهل رزم و دلاوری و اگر باستی از او پیکره‌ای باشد باستی در مجلس بزم باشد نه رزم. کریستن سن Cristensene نیز این سخن را تأیید کرده و میگوید با وجود این جای

تردید است که خسرو پرویز از لحاظ شجاعت شایسته چنین ستایشی باشد . زیرا خسرو پرویز در مصاف با اوهرام چوبین این هنر خود را نتوانست به ثبوت رساند و در سلطنتش هیچ وقت خود را بخطر نیازداخت . پس از اونیز شاهان ساسانی وقت و فرصت کافی برای بظهور رساندن چنین آثار گران بهائی بعلت گرفتاری وضع و سستی دولت ساسانی نداشتند و خود خسرو پرویز نیز در تمام طول سلطنت خود گرفتار زدو خورد با رومیان و مخالفین داخلی بوده است و ساختن این پیکره ها سال های زیاد و دقت بیشماری لازم دارد تا ساخته و پرداخته گردد .

پیکره های زمان ساسانیان

۱ - پیکره های طاق کوچک

میگویند در طاق کوچک پیکره ها متعلق به شاهپور دوم و پسرش شاهپور سوم میباشد و چون دارای نوشته ایست بخط یهلهوی در طرفین دو پیکر که رو بروی هم ایستاده و دست ها بر قبضه شمشیردارند در کتیبه ها اگر دقت شود به نام شاهپور که طبری آنرا اشہ پورهم نوشته بر میخوریم که یکی نام ساسانی و دیگری اشکانی که دریک صورت بهم شبیه هستند . (اشه صورت دیگری از اس - اش - اشک - ارش - اوجه - ارد - ارشاک میباشد) در هر حال چون بررسی دقیق و عمیقی لازم است که موضوع را روشن نماید لذا تا روشن شدن باستانی متن نوشته و ترجمه آنرا در نظر گرفت و طاق کوچک را از آثار ساسانی دانست (ترجمه نوشته ها در کتاب ایران باستان تألیف مشیرالدوله پیر نیما مندرج است)

۲ - پیکره برجسته شکار گاه گوزن

در طرف راست طاق بزرگ دارای کناره و متن دو برابر آنها . کناره راست از بالا به پائین سه بخش است که در هر بخش پیل سواری است و در کنار سمت چپ شیرهای ساخته و بریشت آنها گوزن هایی شکار شده است و در اطراف این کناره ها درختانی است و گوزن های زخمی نیز دیده میشود -

گردا گرد زمین دامهای برای شکار استوار کرده‌اند. در میان این شکار گاه پادشاهی باندازه بزرگتر از دیگران ساخته‌اند که بر اسب سوار و دست چپش بر دسته شمشیر گوهر نشان و دست راست تیر کش را گرفته و کمان نیز بگردن دارد و رخت تن او از پارچه نگاره پرنده‌گان است که با زبردستی ساخته شده و کمر بندش دارای چرم‌های کوتاه و پهن آویزان و در دنباله اسبش پیاده‌ای چتر بر دست ایستاده که چتر را روی سر شاه گرفته است و پشت سر او در سه رج هر رج سه نفر که در در دیف بالا چهار زانو نشسته و هر یک کاری انجام میدهند. در دیف میانه دست بر سینه ایستاده و در دیف پائین کرنا میزند. در جلو شاه اسب سوار کوچک‌تر نیزه بدست اسب می‌تازد. رو بروی شاه در بالا کسانی در در دیف ایستاده‌اند. در دیف بالا نشسته چنگ می‌نوازند و در دیف پائین نیز کف میزند و در برابر این دور دیف چهار نفر ایستاده‌اند که بر چیزی مانند خیک با دهان میدمند.

در پائین بخش میانه پیکر شاه را ساخته‌اند که گله‌ای از گوزن‌ها را در نیبال کرده و چند سوار به تاخت همراه هستند. در پائین تراز این در دیف، شاه به آرامی اسب می‌تازد و در پیش او گوزنی آویز بر گردن گریزان است. بخش پائین طرف راست ویران شده و ریزه کاری‌های آن معلوم نیست. پیکره در نوع ریزه کاری و تراش کاری بستگی به روش هخامنشیان دارد و فوق العاده زیبا و دیدنی است.

این پیکره نیز چون مدارک مسلمی بر ساخت آن تاکنون بدست نیامده تاروشن شدن و بدست آمدن مدرک کافی راجع به دوره آن ها نمود سایر پیکره‌ها بدوره ساسانیان منصوب می‌گردد.

جهان تاریخ، جهان پهناوری است، پهناورتر از آنکه به تصور درآید. پنهانی است شامل تمامی مساحت کره که مظاهر گونه کون حیات بشر در آن تعجلی کرده است. این پنهان بی انتها چنانکه می بینیم روز بروز وسیع قرمیگردد و اگر تا کنون منحصر به کره خاکی بود، حال بال و پر گشوده فضای نامتناهی را جوانگاه خود ساخته است، آزمایشگاه عظیمی است که نتایج کارهای بشر را می نمایاند.

پریال جامع علوم اسلامی